

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Dagmar Nygrínové a soudců JUDr. Marie Turkové, JUDr. Petra Průchy, JUDr. Lenky Matyášové a JUDr. Jaroslava Vlašína, v právní věci žalobkyně: **Y. R.**, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Praha 7, Nad Štolou 3, poštovní schránka 21/OAM, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti usnesení Krajského soudu v Ostravě ze dne 21. 3. 2006, č. j. 59 Az 101/2004 – 72,

t a k t o :

- I. Řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti usnesení Krajského soudu v Ostravě ze dne 21. 3. 2006, č. j. 59 Az 101/2004 – 72, **se zastavuje.**
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobkyně (dále jen „stěžovatelka“) kasační stížností ze dne 5. 12. 2004 napadla rozsudek Krajského soudu v Ostravě ze dne 8. 10. 2004, č. j. 59 Az 101/2004 – 19, jímž byla zamítnuta její žaloba proti rozhodnutí žalovaného ze dne 24. 4. 2004, č. j. OAM-1655/VL-19-17-2004. Naposledy uvedeným rozhodnutím žalovaný zamítl žádost stěžovatelky o udělení azylu jako zjevně nedůvodnou podle § 16 odst. 1 písm. g) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii ČR, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o azylu“). Stěžovatelka v podané kasační stížnosti (v níž nesouhlasila se závěrem žalovaného a Krajského soudu v Ostravě o zjevné nedůvodnosti její žádosti o udělení azylu), požádala současně o přiznání odkladného účinku kasační stížnosti ve smyslu § 107 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“), o nařízení veřejného projednání věci, o přibrání tlumočnicka jazyka ukrajinského pro řízení o kasační stížnosti, a konečně též o ustanovení bezplatného zástupce z řad advokátů soudem pro řízení o kasační stížnosti.

Krajský soud v Ostravě napadeným usnesením ze dne 21. 3. 2006, č. j. 59 Az 101/2004 – 72, žádosti stěžovatelky o ustanovení zástupce z řad advokátů pro řízení o kasační stížnosti nevyhověl. Dospěl totiž k závěru, že u stěžovatelky nejsou splněny předpoklady pro osvobození od soudních poplatků, neboť z dokladů, které předložila o svých osobních, výdělkových a majetkových poměrech bylo zjištěno, že stěžovatelka je zaměstnána na základě povolení příslušného úřadu práce u firmy E.G. s. r. o. s příjmem 7200 Kč měsíčně. Krajský soud dovedl, že stěžovatelka disponuje dostatečnými

finančními prostředky k tomu, aby si mohla pro kasační řízení sama zvolit advokáta a jemu za poskytnuté služby zaplatit.

Proti tomuto usnesení podala stěžovatelka včas kasační stížnost, v níž vyslovila nesouhlas s rozhodnutím soudu o neustanovení zástupce z řad advokátů pro řízení o kasační stížnosti a navrhovala, aby Nejvyšší správní soud napadené usnesení zrušil a věc vrátil Krajskému soudu v Ostravě k dalšímu řízení, aniž by uvedla, v čem nesouhlasí se závěrem uvedeného soudu o nesplnění předpokladů pro osvobození od soudních poplatků, které je nezbytnou podmínkou pro možné ustanovení advokáta účastníku řízení ve smyslu § 35 odst. 7 s. ř. s. Celá její kasační stížnost je totiž jen opakováním důvodů, jimiž stěžovatelka brojí proti napadenému rozsudku Krajského soudu v Ostravě ze dne 8. 10. 2004, č. j. 59 Az 101/2004 – 19, jímž byla zamítnuta její žaloba proti napadenému rozhodnutí žalovaného, která je předmětem tohoto přezkumného řízení soudního.

Krajský soud v Ostravě předložil dne 25. 4. 2006 spis Nejvyššímu správnímu soudu k rozhodnutí o kasační stížnosti stěžovatelky proti napadenému usnesení ze dne 21. 3. 2006. Dříve než mohlo být o podané kasační stížnosti rozhodnuto, bylo Nejvyššímu správnímu soudu doručeno (prostřednictvím Krajského soudu v Ostravě) podání stěžovatelky ze dne 20. 6. 2006, v němž stěžovatelka výslovně uvádí, že bere zpět svoji kasační stížnost podanou proti usnesení Krajského soudu v Ostravě ze dne 21. 3. 2006, č. j. 59 Az 101/2004 – 72, a že žádá o ukončení řízení ve věci udělení azylu v ČR. Toto podání, které stěžovatelka adresovala Krajskému soudu v Ostravě a podala je k poštovní přepravě na poště P. 1 dne 3. 7. 2006 (doporučeně) je stěžovatelkou vlastnoručně podepsáno.

Podle ustanovení § 47 písm. a) s. ř. s. soud řízení usnesením zastaví, vzal-li navrhovatel svůj návrh zpět. Ve smyslu ustanovení § 120 s. ř. s. se toto ustanovení užije přiměřeně též pro řízení o kasační stížnosti.

Protože projev vůle stěžovatelky obsažený v podání ze dne 20. 6. 2006, doručený Nejvyššímu správnímu soudu dne 12. 7. 2006, nevzbuzuje z hlediska svého obsahu pochybnosti, že jím stěžovatelka sleduje ukončení řízení o kasační stížnosti podané proti usnesení Krajského soudu v Ostravě ze dne 21. 3. 2006, č. j. 59 Az 101/2004 – 72, jímž nebylo vyhověno její žádosti o ustanovení zástupce z řad advokátů pro řízení o dříve již podané kasační stížnosti ve věci samé (tedy proti rozsudku téhož soudu ze dne 8. 10. 2004, č. j. 59 Az 101/2004 – 19), Nejvyšší správní soud v souladu s ustanovením § 47 písm. a) s. ř. s. řízení o kasační stížnosti (ze dne 9. 4. 2006) proti napadenému usnesení zastavil.

Vzhledem k tomu, že řízení o této kasační stížnosti bylo zastaveno, rozhodl Nejvyšší správní soud podle ustanovení § 60 odst. 3 věty první s. ř. s., za použití § 120 téhož zákona, tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení o této kasační stížnosti.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 26. července 2006

JUDr. Dagmar Nygrínová
předsedkyně senátu

